

Հայաստանի կենսաբ. հանդես, 3(66), 2014

ՓԱՅՉԱՂԻ ԱԽՏԱՐԱՐՈՒՄԸ ԽՈՉԵՐԻ ՎՖՐԻԿԱՅԱՆ ԺԱՆՏԱԽՏԻ (ԳԵՆՈՏԻՊ II) ԴԵՊՔՈՒՄ

Ա.Է. ՄԻՍԱԿՅԱՆ

ՀՀ ԳԱԱ Մոլեկուլարի կենսաբանության ինստիտուտ,
Բջջի կենսաբանության և վիրուսաբանության լաբորատորիա
allamisakyan@mail.ru

Ներկայացված են տվյալներ փայծաղի ախտածնաբանական փոփոխությունների, ինչպես նաև վիրեմիայի զարգացման առանձնահատկությունների մասին ընտանի խոգերի մոտ աֆրիկյան ժամանակաշրջանում վիրուսով (գենոտիպ II) փորձարական վարակման պայմաններում: Դրանք ընտրապրվում են փայծաղի հեմորագիկ և շճահեմորագիկ սպլենիտով, որն ուղեկցվում է լիմֆոհիդրոպոզում, լիմֆոնցիտների կարիոռեքսիտով և վաղ զարգացող վիրեմիայով, որն առավելագույն տիտրերի է հասնում վարակումից հետո 5-7-րդ օրերին:

Խոգերի աֆրիկյան ժանտախտ – վիրուս II գենոտիպ – փայծաղ – վիրեմիա

Представлены данные о патоморфологических изменениях селезенки, возникающих при экспериментальной инфекции вирусом африканской чумы свиней (генотип II). Инфекция характеризовалась виремией с первых дней после инфицирования и острым течением с летальным исходом на 7-9 сут.

Для патоморфологических изменений в селезенке характерно развитие геморрагического спленита на 2-4 сут после начала инфекции. Микроскопический анализ выявил редукцию лимфоидных фолликулов на 5-7 сут после начала инфекции, а также кариопикноз и кариорексис лимфоцитов с 3 по 7 сут.

Африканская чума свиней – вирус II генотипа – селезенка – виремия

The article presents data from the experimental reproduction of African swine fever (ASF) in domestic pigs, infected with highly virulent ASF virus (genotype II). The pathomorphological changes are characterized by hemorrhagic and serohaemorrhagic affection of spleen, which accompanied with lymphoid follicle's reduction, karyopinosis and karyorrhexis of lymphocytes, as well as early viraemia, which has high titres in 5-7 days post infection.

African Swine fever – genotype II virus – spleen – viraemia

Խոգերի աֆրիկյան ժանտախտը (ԽԱԾ) (լատ. Pestis africana suum) ընտանի և վայրի խոգերի սուր հայավարակյախն ընական օջախայնությամբ հիվանդություն է, որի հարուցիչը Asfarviridae ընտանիքին պատկանող Asfarvirus ցեղի ԴՆԹ պարունակող վիրուս է: Այն ընական կերպով թռնկվել է հարավյախն և արևելյան Աֆրիկայում և որպես ընական վիրուսակիրներ հանդիսանում են աֆրիկյան վայրի խոգերը, *Ornithodoros* ցեղին պատկանող արգասիդային տղերը: Գոյություն ունեն վիրուսի 22 գենոտիպեր, որոնցից ՀՀ-ում հանդիպում է բարձր վիրուլենտությամբ օժտված գենոտիպ II-ը, որը պատճառ է դառնում հիվանդության սուր ձևի զարգացման և բերում կենդանիների 100 % մահացության: Վիրուսը չի վարակում որևէ այլ կենդանատեսակի կամ մարդկանց (բացի *Ornithodoros* ցեղի տղերից):

Կապված 2007թ. Հայաստանի, ինչպես նաև Ռուսաստանի, Բելառուսի, Ուկրաինայի տարածաշրջաններ Վրաստանից խոգերի աֆրիկյան ժանտախտի (ԽԱԾ) բարձր վիրուլենտությամբ օժտված II գենոտիպով վիրուսի ներթափանցման հետ՝ ակտիվ զարգացող խոգաբուժությունը վտանգած է հետևյալ պատճառներով: ԽԱԾ-ը խիստ

հպավարակային, բարձր մահացությամբ հիվանդություն է (որոշ շտամերով վարակումից հետո կենդանի մնացած խոգերը ընդմիշտ մնում էն վիրուսակիր), ձևավորվում են ընական օջախներ, չկան պատվաստանյութեր [1,8]:

ԽԱԾ-ը ընութագրվում է տեսնդով, արյունազեղումներով, թուլությամբ, ականջախեցիների, կրծքի, որովայնի, վերջույթների ցիանոզով [2]: Յիվանդության պաթոգենեզի հիմքում ընկած է իմունային համակարգի օրգանների լիմֆոիդ և միելոիդ հյուսվածքներում, արյունատար և լիմֆատիկ անոթների ենդոթելային քիչներում, մակրոֆագերում վիրուսի վերարտադրում, որն ուղեկցվում է իմունային համակարգի օրգանների (ավշային հանգույցների, փայծաղի, ոսկրածուծի և այլն), ախտահարմամբ, մակրոֆագերի, ենդոթելային քիչների բայթայմամբ: Դրա հետևանքով տեղի է ունենում կենսաբանական ակտիվ միջնորդականութերի (ցիտոկիններ, ինսերելեկիններ, կոմպլեմենտի գործոն և այլն) ձերբագատում:

Մասնավորաբեն փայծաղը, լիմելով իմունային համակարգի գիսավոր օրգան, առաջնահերթ ընդգրկում է ախտահարման մեջ: Խոգերի փայծաղը՝ պատված նուրբ ֆիբրոէլաստիկ պատյանով, կազմված է ռետիկուլոնյոթելային ցանցի վրա հիմնված կարմիր և սպիտակ կակղաններից: ԽԱԾ-ի ժամանակ վիրուսի երկրորդային ռեպիկացիան տեղի է ունենում սպիտակ կակղանի լիմֆատիկ ֆուլկուլերի շուրջարկերակային լիմֆատիկ գոտիների լիմֆոցիտներում, պլազմատիկ քիչներում, մակրոֆագերում: Վիրուսի ռեպիկացիան տեղի է ունենում նաև կարմիր կակղանի ծգանների ենդոթելային քիչներում: Կրյուներում զարգանում են փայծաղի բորբոքային, դեստրուկտիվ փոփոխություններ՝ հետևաբեն նաև ֆունկցիոնալ հանգարումներ:

Չնայած բազմաթիվ հետազոտությունների, այնուամենայնիվ ԽԱԾ վարակի պաթոգենեզին վերաբերող շատ հարցեր դեռևս ուսումնասիրված չեն [3]: Ուսումնասիրված են հիմնականում ԽԱԾ-ի թույլ և միջին վիրուլենտությամբ շտամներով փորձարարական վարակման պայմաններում զարգացող ախտաձևաբանական փոփոխությունները: Հետևապես, կարևոր ենք համարում ընտանի խոգերի մոտ ախտաբանական փոփոխությունների ուսումնասիրությունը գենոտիպ II վիրուսով փորձարարական վարակի պայմաններում, որն առկա է ՀՀ տարածքում:

Հետազոտության նպատակն է հայտնաբերել փայծաղի հիմնական ախտաբանական փոփոխությունները հիվանդության դիմամիկայում, ինչպես նաև վիրուսի զարգացման առանձնահատկությունները ԽԱԾ-ի վիրուսով (գենոտիպ II) ընտանի խոգերի փորձարարական վարակի պայմաններում:

Նյութ և մեթոդ: Ընտանի խոգերի փորձարարական վարակումը կատարվել է Յայաստան և Վրաստանի տարածքում առկա ԽԱԾ-ի բարձր վիրուլենտությամբ գենոտիպ II վիրուսով: Յուրաքանչյուր ներմկանային ներարկան համար օգտագործված վիրուսի տիտրը կազմել է 10^4 50% հեմարտրոցի դոզա (HAD 50/մ): Վիրուսի տիտրումը կատարվել է ըստ համապատասխան ցուցանիշների և ներկայացվել որպես log₁₀HAD50/ մ [4]:

Փոքր համար օգտագործվել են միևնույն տարիքի (3 ամսական) 30-33 կգ առողջ Լանդրաս ցեղատեսակի խոգեր՝ 10-ը վարակման և 2-ը սոուզիչ նպատակներով [7]: Նախապես սոուզիչ նպատակներով բոլոր խոգերից վերցվել են արյան սմուշ (4-5 մլ)՝ պահպանելով հեմոլիզից և հյուսվածքների ախտահարումից խուսափելու պայմանները: Արյան սմուշը վերցվել է առաջնային սիներակից [9]:

Տարած խոգեր վարակվել են ներմկանային ներարկանամբ [6]: Երկու խոգերը ներարկվել են 1.0 մլ ֆիզիոլոգիական լուծույթ և/կ որպես զվարկված սոուզիչ կենդանիների ինսամբը ու էֆրանազին կատարվել է համապատասխան ԱՎՄԱ էֆրանազիայի մասին ուղեցույցի և կենդանիների ինսամբի ու կիրառման տեղային ուղեցույցի: ԳԱԱ Մոլեկուլար կենսաբանության հնասինություն ներհնատիության վերահսկող խորհրդի էթիկայի անկախ կոմիտեի ՆԻԿԽ00004079 համաձայն:

Վարակումից 7 օր հետո կատարվել է վարակված, ինչպես նաև սոուզիչ կենդանիների էֆթանազիա ածխածին երկօքսիդի ինհալացիայով (75-80 % ածխածին երկօքսիդ 20 րոպեի ընթացքում):

Փոքրի ընթացքում կատարվել է կենդանիների ամենօրյա կլինիկական գննում: Յուսվածաբանական հետազոտման համար վերցվել են սմուշ փայծաղից, որը ֆիբսվել է փորմակինի 10 %-անց չեզոք լուծույթում, կարծուացվել պարաֆինում: Պատրաստվել են 4-5 մկմ լայնական կորպաթեներ ռոտտորային միկրոտուոմով: Յուսվածաբանական հետազոտության համար պրեպարատները ներկվել են հեմատոքսիլին եղինակով, ուսումնասիրվել են Leica DM1000 մանրադիտակով, արվել են միկրոֆոտոլուսանկարներ Leica DMA թվային ֆոտոխցիկով:

Վիճակագրական վերլուծությունը կատարվել է ըստ Student's t-test-ի:

Կրյուներներ և քննարկում: Փորձարարական վարակման ժամանակ (գենոտիպ II) կլինիկական ախտանշաններն որոշակիորեն տարբերվում են նախորդ հետազոտու-

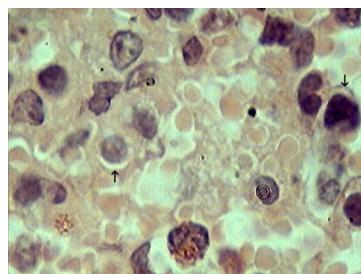
թյան ժամանակ ստացված տվյալներից, որը կատարվել է Վիրուսի Malawi 83 իգուատով [5]: Առաջին կիխիկական ախտանշաններն ի հայտ են գալիս վարակումից 2-3 օր հետո՝ ախտրժակի բացակայության, դեպրեսիայի ձևով: 2-4-րդ օրվանից դիտվում է հիպերթերմիա (40°C և ավելի): Միաժամանակ դիտվում է վարքագժի ակտիվության ընկճում, շնչառության դժվարացում, մաշկի կարմրություն: Վարակումից 5-6 օր հետո դիտվում է արյունային փորլուծություն (20% դեպքերում), լեթարգիկ վիճակ, այնուհետև վարակումից 7 օր հետո բոլոր վարակված կենդանիները ենթարկվում են սպանդի: Այսպիսով, վարակումից հետո մինչև 3-րդ օրը հիվանդությունն ընթանում է առանց ախտանիշների: Վիրուսիան արտահայտվում է վարակումից հետո 1-2-րդ օրերի ընթացքում և առավելագույնի է հասնում 5-7-րդ օրերին (Վիրուսիայի տիտրը $5.0-5.5 \log_{10}$ HAD 50/մլ): ԽԱՇ վիրուսի բարձր տիտր գրանցվում է բոլոր վարակված խոզերի մոտ վարակումից 7 օր հետո ($p<0.05-0.01$): Այսպիսով, ԽԱՇ վիրուսով (գենոտիպ II) փորձարական վարակումը բնութագրվում է վաղ արտահայտվող վիրուսիայով:

Մեր կողմից կատարված հետազոտությունների արդյունքում հերձման ժամանակ մակրոսկոպիկ ուսումնասիրությամբ հայտնաբերվել է փայծաղի չափերի մեծացում՝ մուգ բալագույն երանգներով: Մեծամասամբ առկա է փայծաղի սեպտիկ ախտահարում: Օրգանի չափերը մեծացած են 2-4 անգամ՝ կակնածի հեմորագիկ ինֆիլտրացիայի հետևանքով: Կուշտնեցիան փափուկ է, եղբեր՝ կլորացած (նկ. 1): Կորպվածքի վրա կակնածն ունի մուգ կարմիր երանգ, հեշտությամբ բերվում է շիլայանման զանգվածի ձևով (հեմորագիկ սպիտակություն): Մեր կողմից օրգանում նկարագրվել են հեմորագիկ ինֆարկտի բազմաթիվ օջախներ:

Նկ. 1. Ախտահարված փայծաղը հիվանդության 6-րդ օրը (մասշտաբը՝ 1սմ)

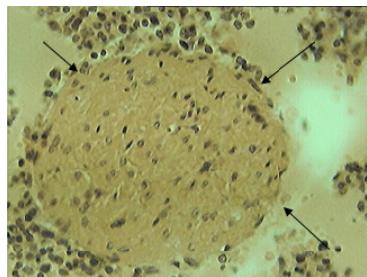
Հիվանդության վաղ շրջանում նկատվում է փայծաղի հիպերպլազիա, հիվանդության զարգացմանը զուգընթաց՝ հեմորագիկ սպիտակություն: Յուսվածաբանական հետազոտությամբ հիվանդության սկզբնական շրջանում (3-4-րդ օրեր) նկատվում է ֆոլիկուլների հիպերպլազիա, հետագայում (6-7-րդ օրերին) նրանց ռեդուկցիա, լիմֆոցիտների կարիոպիկունոց և կարիոռեքսիս (նկ. 2, 3ա,բ):

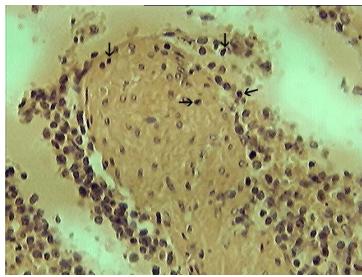
Նկ. 2. Հեմորագիկ սպիտակություն, լիմֆոցիտների կարիոռեքսիս հիվանդության 3-րդ օրը ($\times 1250$)

Օրգանում հայտնաբերվում են տարածուն արյունազեղումներ՝ հեմոսիդերինի կուտակմամբ (6-7-րդ օր) (նկ. 4, 5):

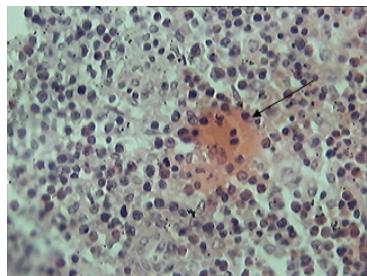
Այսպիսով, ԽԱՇ-ի վիրուսով (գենոտիպ II) փորձարական վարակումը բնութագրվում է վաղ զարգացող վիրուսիայով, փայծաղի հեմորագիկ և շճահեմորագիկ սպիտակություն, օրգանի չափերի մեծացմամբ, արյունազեղման օջախներով: Փայծաղի հյուսվածաբանական հետազոտությունը ցույց է տալիս հիվանդության սկզբնական շրջա-

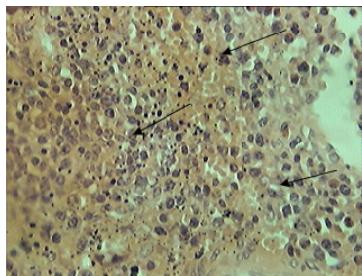
Նկ. 3ա. Փոլիկովլերի ռենուկցիա, հիվանդության 6-րդ օրը (x250)

Նկ. 3բ. Փոլիկովլերի ռենուկցիա, լիմֆոցիտների կարիոպիկոնց հիվանդության 6-րդ օրը (x250)

Նկ. 4. Արյունազեղման օջախ հեմոսիդերինի կուտակմամբ հիվանդության 6-րդ օրը (x250)

Նկ. 5. Տարածուն արյունազեղումեր՝ հեմոսիդերինի կուտակմամբ հիվանդության 6-րդ օրը (x250)

Նույն փոլիկովլերի հիպերպլազիա, ապա նրանց ռենուկցիա, լիմֆոցիտների կարիոպիկոնց և կարիոռեքսիս: Առկա են տարածուն արյունազեղումեր՝ հեմոսիդերինի կուտակմամբ:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Белянин С.А., Васильев А.П., Колвасов Д.В и. др. Патогенность вируса африканской чумы свиней, циркулирующего на территории РФ. Роль ветеринарной науки в реализации продовольственной доктрины РФ: Мат-лы международной научно-практической конференции. ГНУ ВНИИВ ВиМ. Покров., ц. 14-20, 2011.
2. Макаров В.В. Африканская чума свиней. Российский университет дружбы народов, М., 268 с., 2011.
3. Blome S, Gabriel C, Beer M. Pathogenesis of African swine fever in domestic pigs and European wild boar, Virus Res., 173, 1, 122-30, 2013.
4. Enjuanes L, Carrascosa AL, Moreno MA, Viñuela E. Titration of African swine fever (ASF) virus. J Gen Virol. 1976;32:471–477. doi: 10.1099/0022-1317-32-3-471. [PubMed] [Cross Ref].
5. Gomez-Villamandos JC, Carasco L, Caballero MJ, Nervas J, Villeda CJ, WilKinson PJ, Sierra MA. African swine fever virus infection bone marrow: Lesions and pathogenesis. Vet Pathol., 34, 94-107, 1997.
6. Howey EB1, O'Donnell V, de Carvalho Ferreira HC, Borca MV, Arzt. J. Virus. Res. 2013 Dec Pathogenesis of highly virulent African swine fever virus in domestic pigs exposed via intraoropharyngeal, intranasopharyngeal, and intramuscular inoculation, and by direct contact with infected pigs. 26;178(2):328-39. doi: 10.1016/j.virusres.2013.09.024. Epub 2013 Sep 26.
7. Karalyan Z1, Zakaryan H, Arzumanyan H, Sargsyan K, Voskanyan H, Hakobyan L, Abroyan L, Avetisyan A, Karalova E. Pathology of porcine peripheral white blood cells during infection with African swinefever virus. BMC Vet Res. 2012 Feb 28;8:18. doi: 10.1186/1746-6148-8-18.
8. Oura C. African swine fever virus: on the move and dangerous. Vet. Rec., 173, 10, 243-5, 2013.
9. Zhang W.R., Ku P.K., Miller E.R. and Ullrey D.E. Stability of Glutathione Peroxidase in Swine Plasma Samples under various storage conditions. Can. J. Vet. Res. 50, 390-392. 1986.

Ստուգվել է 26.03.2014